

*Володимир СПІВАКОВСЬКИЙ,
користувач «Фейсбуку» (спільнота «Соло із соцмереж з... оркестром»)
замітка «Аморальна реальність»,
газета «День» № 43 (2015), рубрика «Пошта «Дня»*

Про мораль у нашому житті

У чому наша епічна помилка? Чому, хоч як намагаємося, все мимо? Помилка в тому, що... у нашій країні взято курс на закони. Мовляв, як тільки ми створимо правову базу і «наваємо» тисячу законів, так все і налагодиться. Не налагодиться.

Ми зробили фатальну помилку. Спочатку треба було брати курс на мораль, хоч як би не на часі й надмірно пафосно це звучало. Мовляв, фе, яка це дрібниця. Треба було, щоб найпершим пріоритетом було вибивання з мізків «совковості». З усіма її хабарами, кумівством і проклятими «блатами».

Я завбачаю вигуки скептиків і депресистів, що, мовляв, ще чого — нам мораль читати, коли у нас немає грошей і йде війна. Скажу так. По-перше, ми найбільше страждаємо від аморальності, яка чиниться по всіх векторах: від аморальності війни і банків до аморальності властей і тарифів. Але якщо діагноз хвороби такий, то і лікувати треба саме цю хворобу, а не інші.

І, по-друге, у японців після WW2 теж не було грошей і була війна. І для того, щоб у них з'явилися гроші і закінчилась війна, їм довелося повністю поміняти свій мозок у тій частині, де знаходиться менталітет. Туди приїхали американські психологи (Едвард Демінг) та вбили японцям у голову, що вони... поважають старших, не беруть хабарів, не брешуть і піклуються про високу якість продукції, чого зроду не було.

...Чи ви думаєте, що поміняти Гонтарева, Порошенка або Яценюка (Гелетея, Ярему...) — це шлях до світла? Це, як і раніше, шлях у птьмі. Світло знаходиться в іншому місці.
